

2014. 21. jūnijs - vasaras Saulgrieži fonda „Zeme.Cilvēks.Stari” teritorijā

Kas tie puiši, kas tās meitas, kas šo vietu godā ceļ? Tie bij mūsu bāleliņi, kuplā saimē sanākuši!

Ugunscura vietas greznošana un amata tērpu dalīšana

Jāņa diena, svēta diena,
Aiz visām dienīņām;
Jāņu dienu Dieva dēls
Saules meitu sveicināja.

Kas tur kūra uguntiņu viņā kalna galiņā?
To sakūra Jāņa bērni, Jāņu dienu gaidīdami!

Visi nāca, visi nesa, tādu zāļu neatnesa;
Es atnācu, es atnesu piena zāles, sviesta zāles.

Saule brida rudzu lauku, sidrabiņu sijādama,
Es pacēlu priekšautiņu, man piebira sidrabiņš!
Saules meitas jostu auda, mēnesī sēdēdamas,
Dieva dēli klāt sēdēja ar sudraba lukturiem.

Bija Jāņi, bija līgas, bija koši jāņu bērni!

Met, Dieviņi zelta krustu pār šo visu novadiņu,
Lai paēda, kas neēdis, lai padzēra, kas nedzēris!

Gaiša, gaiša uguns deg tumšajā kaktiņā:
Tur Laimiņa vēsti raksta jāņu siera ritulī!

Avotā guni kūrām, sējām siera ritulīti!
Koši likām jāņu zāles, Dieva aci veidojot!

Dīķi guni peldinājām, Saules lēktu gaidīdami!
Lec Saulīte rītā agri, mēs jau tevi gaidījām!